

Vlaams
Parlement

vergadering **C43 – LEE8**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 23 oktober 2013

INHOUD

Interpellatie van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de zoektocht naar gereglementeerde omlopen voor lawaaihinderlijke sporten en het uitblijven van een voorstel ter zake - 14 (2013-2014)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Valerie Taeldeman tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de nieuwe omzendbrief over de inplanting van grootschalige windturbines - 246 (2013-2014)	10

■

Voorzitter: de heer Bart Martens

Interpellatie van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de zoektocht naar gereglementeerde omlopen voor lawaaihinderlijke sporten en het uitblijven van een voorstel ter zake - 14 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, collega's, ik wou dat ik vandaag deze interpellatie niet hoefde te houden. Het is misschien raar voor een politicus. Als lid van de controlerende macht in Vlaanderen is het misschien een rare stellingname. Maar toch meen ik dat, want dat zou willen zeggen dat we eindelijk een oplossing zouden hebben gevonden voor de lawaaihinderlijke en gemotoriseerde sporten. Minister, toch moet ik u vandaag interpelleren over deze problematiek en dat doe ik met recht en reden.

De collega's die in juni aanwezig waren, herinneren zich nog dat u, minister, met collega Caron een weddenschap bent aangegaan om in september een plan voor te leggen aan de Vlaamse Regering. Collega Caron was zelfs nog zo goed om u de tijd te geven tot december, maar u beloofde stellig om tegen september duidelijkheid te scheppen. Dit werd niet alleen in de commissie verklaard, ook uw woordvoerder verklaarde in de pers dat u in september duidelijkheid zou brengen. Wanneer ik dan merk dat op de agenda van de Vlaamse Regering geen plan van aanpak passeert, dan vind ik het de enige juiste aanpak van een parlementslid om de minister daarover te interpelleren, zeker wetende dat het vinden van een oplossing in dit dossier al heel lang aansleept. Ik heb ook gekeken op de agenda van deze week. Daar staat niets op over gemotoriseerde sporten. Ik heb nog niets gekregen. Misschien staat er iets op, maar dan denk ik dat ik een pluim op mijn hoed mag steken, want dan zou er eindelijk eens duidelijkheid komen na mijn interpellatie.

Vorige week hebt u in de commissie Sport iets over de gemotoriseerde sport gezegd, maar ik moet u erop wijzen dat het identiek hetzelfde antwoord was als in juni. Ik vraag me af of er dan geen stappen vooruit zijn gezet.

Collega's, in 1990 telde Vlaanderen nog 103 permanente motorcrossterreinen. Het aantal neemt zienderogen af. De politici besloten dan ook in 2002 actie te ondernemen. Sta me toe die verschillende acties op te lijsten. Op 19 juli 2002 was er de beslissing van de Vlaamse Regering: minimum 12 en maximum 15 locaties voor omlopen voor gemotoriseerde sporten volgens een provinciale spreidingstabel. Op 4 februari 2005 was er een precisering van de procedure voor indiening van de voorstellen van mogelijke locaties. Op 23 december 2005 en 14 december 2007 werden voor de provincies Limburg en Antwerpen respectievelijk 3 en 4 locaties definitief aangeduid als omlopen door die gemotoriseerde sporten. Voor andere provincies was er voorlopig geen aanduiding vanwege een ontbrekend draagvlak, maar er is vastgelegd dat één locatie zou moeten worden vastgelegd. De toenmalige Vlaamse minister van Sport moest in deze provincies zelf gaan zoeken naar locaties. Op 8 mei 2009 werd de beslissing van 2005 bevestigd. Enkel in Vlaams-Brabant komt er op korte termijn geen permanente omloop. Bedrijfsterreinen en brownfields mogen ook worden bekeken.

Minister, dan komen we aan uw ministerschap. Op 7 oktober 2011 is er een beslissing van de Vlaamse Regering van de herbevestiging van de rol van de provincies. Ook havengebieden, militaire domeinen en bedrijfsterreinen mogen in overweging worden genomen. De sector moet stappen ondernemen, één aanspreekpunt maken en inspanningen leveren inzake stillere motoren en elektromotoren. In 2012 is er een aanpassing van het decreet om tijdelijke motorcrossterreinen mogelijk te maken in havengebied waarvan de bestemming nog niet is gerealiseerd.

Minister, ondanks al deze beslissingen van de Vlaamse regeringen, beschikken we vandaag over vier gereglementeerde omlopen, netjes verdeeld over de provincies Limburg en

Antwerpen. Ik zie nog altijd geen oplossingen. Minister, uw tactiek en die van de Vlaamse Regering is steeds geweest om via verschillende provinciale onderzoeksrondejes tot een consensus en een draagvlak te komen, maar minder dan acht maanden voor het einde van deze legislatuur kunnen we niet besluiten dat we vooruitgang geboekt hebben. Ik herinner me nog altijd mijn actuele vraag in het parlement, ondertussen vier jaar gelden. Die ging ook over deze problematiek. Ik heb toen gesteld: “De provincies hebben volgens mij hun kans gehad. We zijn zeven jaar verder en het resultaat is nog altijd nul.” Ik heb toen gevraagd om het dossier op Vlaams niveau aan te pakken, maar daar hadden u en uw regering geen oren naar. Nu zou ik al moeten zeggen: zeven jaar plus vier is elf jaar verder, en we staan nog altijd op nul komma nul.

Collega's, ik heb het nog eens opgezocht. Buiten de bespreking van de beleidsbrieven en de ingediende schriftelijke vragen rond deze thematiek, hebben we er zeven keer over gedebatteerd, en telkens kwam het op hetzelfde neer: eerst moet er overleg zijn met de provincies, we moeten onderzoeken wat mogelijk is, we zijn op zoek naar een draagvlak, we hebben de mogelijkheden voor terreinen uitgebreid en de provincies bekijken dit. Maar één antwoord dat is gegeven, wil ik vandaag heel specifiek naar voren brengen, minister. Ruim twee jaar geleden, op 12 oktober 2011, hebt u gezegd in een vergadering: ofwel zetten we stappen vooruit ofwel stoppen we ermee. Minister, dat is nu net wat u niet doet. Twee jaar geleden zei u dat u een beslissing zou nemen. U doet het niet. Uw antwoord is steeds hetzelfde: we zijn ermee bezig, we moeten nog kijken of we een draagvlak hebben. Als er nu nog ergens iets van duidelijkheid zou zijn. Een stand van zaken hebben we zelfs niet meer.

In de media komen dan nu en dan ook dingen naar voren als: ‘weer vijf crossen minder op Kraaienhorst’, ‘geen draagvlak’, ‘geen toekomst’, ‘kan er nog gecrost worden?’. Ik kan zo blijven voortgaan.

Ook uw coalitiepartner CD&V, met name de heer Ceyskens, had duidelijk genoeg van de stilstand in dit dossier en riep u in juni op om in september de kraan helemaal open te draaien. Intussen is september gepasseerd, minister. Ik speel redelijk kort op de bal. *(Opmerkingen van minister Philippe Muylers)*

Ik heb er geen probleem mee dat er iemand nog sneller is. Ik hoop dat er nu eindelijk duidelijkheid komt, dat de bal een keer bij u komt en dat u een goal kunt maken.

Minister, hoe komt het dat u er niet in geslaagd bent om binnen de – door u opgelegde – termijn een voorstel voor te leggen aan de Vlaamse Regering? Binnen welke termijn verwacht u dat u een voorstel kunt doen aan de Vlaamse Regering? Verwacht u dat u het engagement van de Vlaamse Regering, met name het realiseren van één gereguleerd oefenterrein per provincie exclusief Vlaams-Brabant, kunt bestendigen? Waarom wel of niet? Wat is de stand van zaken voor de motorcross en voor de andere lawaaihinderlijke sporten zoals kleiduifschieten? *(Opmerkingen van minister Philippe Muylers)*

Kleischietsen, ja. Excuseer, ik zit nog bij de oude benaming, goed dat u erbij bent, minister, om mij te corrigeren. Dat geeft mij ook het recht om u soms te corrigeren.

Geef ons eindelijk duidelijkheid, minister. De sectoren verdienen dat, wij verdienen dat. Het wordt wel eens tijd.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, minister, collega's, het zal u niet verwonderen dat ik uit de andere commissie naar hier ben gekomen om hierbij aan te sluiten. Ik kan me zeker vinden in de interpellatie. Vorige week heb ik u in een interpellatie gevraagd naar de sportinfrastructuur in de brede zin, minister, en de motorcrosssterreinen waren daarvan een onderdeel. Er is inderdaad geen vooruitgang. Mevrouw Werbrouck verwijst naar haar eerste vraag bij de start van de legislatuur. Ik heb vorige week al herhaald dat ik meer dan tien jaar geleden daarover mijn eerste vraag aan de toenmalige minister heb gesteld. Ik heb die vraag

herhaald bij het begin van deze legislatuur. Dit verhaal gaat al heel lang mee, er is al heel veel over gedebatteerd.

Minister, u hebt uw goede intenties getoond en inspanningen gedaan, daarover zijn we het eens in de commissie Sport, maar we stoten steeds op dezelfde problemen. Ik ben vooral benieuwd of u nog korter op de bal speelt, minister, en of ik een ander antwoord krijg dan vorige week. Laat ons alstublieft een laatste inspanning doen om deze legislatuur toch nog iets te bereiken.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Minister, een paar maanden geleden hebt u beloofd om dit dossier nieuw leven in te blazen. Op 2 juli van dit jaar hebt u beloofd dat u in september een voorstel zou doen aan de Vlaamse Regering. Via de media mochten wij vernemen dat u in september duidelijkheid zou scheppen voor de sector. Nu, eind oktober, hebben wij spijtig genoeg nog geen duidelijkheid gekregen, integendeel. Van de ooit meer dan honderd permanente crossterreinen blijven er momenteel nog slechts vier over. Minister, dit is de omgekeerde processie van Echternach. Daar zet men drie stappen vooruit en gaat men er twee achteruit, maar men gaat langzaam maar zeker toch vooruit. Dit dossier heeft al veel ministers versleten. In dit dossier zet de Vlaamse Regering drie stappen achteruit en slechts twee vooruit. Ik ben benieuwd wat u gaat antwoorden op de vragen die mevrouw Werbrouck heeft gesteld. Ik hoop van ganser harte dat wij niet opnieuw met een kluitje in het riet worden gestuurd.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Voorzitter, minister, collega's, de problematiek van de motorcross en de andere sporten die geluidshinder meebrengen, is niet nieuw en is erg controversieel. Ik geef twee voorbeelden, een beetje anekdotisch. In Limburg was er eens een gedeputeerde die stelde dat de provincie het zou oplossen. Het ging over een stand voor kleiduifschieten. *(Opmerkingen)*

Na twee jaar, veel openbaar onderzoek, actiecomités enzovoort, kwam de gedeputeerde het dossier weer naar de stad brengen en stelde dat de stad zelf mocht beslissen.

Een ander verhaal: een van de meest actieve leden van de commissie Sport was André Denys zaliger. De heer Kris Van Dijck en enkele andere collega's weten dat nog. Ik zou niet te fel knikken, minister, ik kom zo met een vraag. *(Gelach)*

André Denys heeft als gouverneur van Oost-Vlaanderen heel enthousiast het initiatief genomen, maar op een bepaald ogenblik lasen we in grote krantenartikels dat er volgens hem in Oost-Vlaanderen "absoluut geen draagvlak" was om ergens een motorcrossterrein aan te leggen. Het is het een of het ander.

Minister, ik heb u in 2009 bij de bespreking van de beleidsnota gezegd dat u een unieke kans had, want u bent bevoegd voor de sport en voor de ruimtelijke ordening. U hoefde de zwartepiet dus niet door te geven, u kon beslissen om het te doen. En u hebt ook gezegd dat u het zou doen. Ik begrijp Stefan Everts, die publiekelijk zijn ongenoegen over de politiek uit – hij drukt zich trouwens voorzichtig uit, hij plakt er geen namen op.

Ik kan begrijpen dat Ulla Werbrouck deze interpellatie indient, ik sluit me er trouwens bij aan. We komen immers in een bizarre tijd terecht in Vlaanderen. Niemand durft nog beslissingen te nemen. Overal horen we het nimbyverhaal. Ik zie dat er nu actiecomités opstaan tegen de meest milieuvriendelijke manier van transport: ondergrondse pijpleidingen. In bepaalde sectoren wordt in de Antwerpse haven 50 procent afgevoerd via ondergrondse pijpleidingen, maar ook daar zijn actiecomités tegen. Men moet weten wat men wil. Heel recent hoorde ik de Vlaamse Regering over de aanleg van een tramlijn zeggen dat alle gemeentebesturen akkoord moeten gaan. Als men dat destijds had gedaan, dan was er nooit

een autosnelweg of een spoorlijn aangelegd, want er is altijd wel iemand het niet voor 100 procent eens met een tracé.

Collega's, nu gaat het erover dat er op bovenlokaal vlak beslissingen moeten worden genomen. De regering heeft zich er bij monde van de minister van Ruimtelijke Ordening en Sport toe geëngageerd om dat te doen. In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) is sport niet aanwezig geweest als lobbygroep, en dat is een historische fout. Alle gemeentebesturen, burgemeesters en schepenen kennen de zonevreemde voetbalterreinen, de zonevreemde schietstanden en zo meer. Het is een groot probleem dat sport geen ruimte heeft gekregen in de afweging, in de ruimtebalans tussen landbouw en industrie, tussen wonen en natuur. Het is louter aan het toeval en aan de willekeur van de planoloog aan de tekentafel overgelaten. Er is altijd gezegd dat die fout in de volgende oefening hersteld moest worden, maar dat gebeurt dus niet, of slechts heel druppelsgewijs door hier en daar in de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen wat oplossingen aan te bieden. Dat gebeurt ook vanuit de diensten van de Vlaamse administratie, maar het is bijzonder moeilijk om er voldoende ruimte aan te geven. Denken we maar aan de discussie over de grotere voetbalstadions.

Minister, inzake de terreinen voor motorcross moet u de rug rechten! Politiek Vlaanderen moet de rug rechten en beslissen of het dit nu wil of niet. We steunen u vanuit de fractie. We hebben al herhaaldelijk gezegd dat u de verantwoordelijkheid bovenlokaal moet nemen, in de nieuwe oefening rond het beleidsplan Ruimte Vlaanderen of in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. U moet een initiatief nemen en ervoor zorgen dat er een oplossing komt voor een aantal sporten die we belangrijk vinden en die in de ruimtebalans helemaal weggedrukt worden.

Ik sluit me volledig aan bij de bekommernissen die geformuleerd werden over de partijgrenzen heen. Er moet eindelijk een oplossing komen en u moet daartoe het initiatief nemen omdat u de twee bevoegdheden hebt. Er is al geïnterpelleerd in de commissie Sport, vandaag wordt er geïnterpelleerd in de commissie Ruimtelijke Ordening. Het is hoog tijd dat u zelf een initiatief neemt.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, minister, collega's, mijn naam is hier gevallen, dat heeft er natuurlijk veel mee te maken dat het dossier al lang aansleept. Op den duur begint een mens eraan te twifelen of een aantal zaken wel mogelijk zijn. Mevrouw Werbrouck gebruikte de term "draagvlak" en er werd hier een pathetische oproep gedaan ten aanzien van de minister met de woorden: "Los het op."

Welnu, beste collega's, indien deze kwestie gemakkelijk op te lossen was, dan waren we er nu al niet meer over aan het spreken. Laat ons eerlijk zijn – en wij zijn dat – overal waar het punt ter sprake komt, ontstaan er actiecomités en is er sprake van nimby, maar dat gebeurt met steun van politici en lokale besturen. Het is dus niet zo eenvoudig.

We stellen wel vast dat we in de provincies Antwerpen en Limburg wel tot een aantal conclusies en engagementen kunnen komen. Ook daar is het niet eenvoudig. Ik kan voorbeelden aanhalen van crossterreinen waar men al heel erg lang motorcross organiseert, maar waarmee de planologen die de gewestplannen hebben opgemaakt – hier kom ik tegemoet aan wat de heer Sauwens zei – inderdaad geen rekening hebben gehouden. Nu wil men die terreinen regulariseren, maar door het feit dat ze aan de orde worden gesteld, door het feit dat mensen het probleem willen oplossen, worden nu slapende honden wakker gemaakt. Mensen stellen vast dat er een probleem was, dat het er eigenlijk niet mocht en richten een comité op om in de toekomst onmogelijk te maken wat al lang gemeengoed was.

In elk geval zijn er hier verschillende domeinen die elkaar kruisen. Dat de minister bevoegd is voor de ruimtelijke ordening en voor de sport, heeft inderdaad een aantal voordelen, maar anderzijds zijn het de domeinen die elkaar moeten vinden, niet de minister. Er zijn verschillende invalshoeken en er is veel regelgeving waarmee we rekening moeten houden.

Minister, ik kijk uit naar uw antwoord, want ik ben ervan overtuigd dat daaruit zal blijken dat er wel degelijk stappen gezet zijn. Dat het niet altijd even snel gaat en dat het niet altijd evident is, dat zult u kunnen beamen. Het is soms een lijdensweg om tot oplossingen te komen.

De voorzitter: Mevrouw Kindt heeft het woord.

Mevrouw Els Kindt: Voorzitter, minister, geachte leden, het zou niet eerlijk zijn ten opzichte van degene die ik in het parlement ben opgevolgd, mocht ik me niet aansluiten bij deze interpellatie. Dit is inderdaad een zeer lang verhaal, maar op een bepaald moment kwam er toch een lichtpuntje, toen het mogelijk werd om tijdelijke terreinen in achterhavens mogelijk te maken. Wordt daar nog rekening mee gehouden? Stuur het kabinet, sturen uw diensten het eventueel lokaliseren van terreinen daar? We weten immers allemaal dat er daar nu en dan ook wordt gecrost, maar waarom kon men dat niet reglementeren? Als we die weg inslaan, dan lijkt het me ook zeer belangrijk dat we duidelijk uitleggen wat we bedoelen met een terrein voor motorcross. Het is absoluut niet de bedoeling dat daar dag en nacht zou worden gecrost. Het is zeker de bedoeling om dat verdraaglijk te maken voor de omgeving. Misschien moeten we daar ook nog op focussen. Minister, hebt u met die mogelijkheid om nog meer in te zetten op die achterhavens, rekening gehouden in uw plan?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, men kan zeggen dat dit een lijdensweg is, een werk van lange adem. Dat is ongetwijfeld zo. We weten ook waarom. Dat is al aangehaald door collega's. Het is echter al evenmin zo dat er niets is gebeurd. Mevrouw Kindt haalde een heel concreet voorbeeld aan van hoe we in dit parlement, met de volle medewerking van de minister, hebben geprobeerd om toch alvast iets te realiseren, namelijk het tijdelijk verstrekken van vergunningen opdat dit voor een aantal jaren mogelijk zou worden op bedrijventerreinen in havengebieden, mits een aantal voorwaarden. Zo mocht dit bijvoorbeeld geen impact hebben op de mogelijkheden voor de bedrijventerreinen in de toekomst. We hebben dat mogelijk gemaakt, alleen zien we dan inderdaad dat van die bestaande mogelijkheid blijkbaar onvoldoende gebruik wordt gemaakt. Dan is natuurlijk de vraag aan wie dat ligt. Ligt dat aan de minister, aan de provincies, aan de gemeenten, aan de eigenaars van die terreinen? Maar misschien kan de minister daar wat licht op werpen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, het klopt dat ik in september heb gezegd dat we ter zake zouden landen. Soms ben je te streng voor jezelf, of te optimistisch over het overleg dat je daarover wilt organiseren en het draagvlak dat je wilt creëren. Mijnheer Sauwens, ik weet dat u vanaf het begin hebt afgeraden dat met de provincies te doen, omdat dit niet zou lukken. U krijgt gelijk: het is moeilijk om een draagvlak te creëren bij de provincies. Ik had er alle vertrouwen in dat het wél zou kunnen. Uw voorbeeld van de gouverneur van Oost-Vlaanderen zaliger is sprekend ter zake. Daarom was ik ook zo heftig aan het knikken.

Ik ben dat overleg ten volle blijven voeren, omdat ik het echt wel beter vond om met een draagvlak binnen elke provincie tot een terrein te kunnen komen. We hebben daar ook veel voor gedaan. We hebben tijdens de zomer de overlegondes voor die zoektocht voortgezet. Vertegenwoordigers van de motorcross waren ook aanwezig en konden er hun zaak bepleiten. Ook minister Schauvliege was aanwezig, want ook het leefmilieu is een belangrijk aspect in dat geheel. Ondanks al die inspanningen en na de vragen om nog wat tijd te krijgen, die zorgden voor wat vertraging, hebben we toch niet kunnen landen in deze kwestie. Ook op het kabinet blijft men zeker naar die havengebieden kijken.

Mijn belangrijkste vaststelling na al die overlegondes is dat ik nu geen draagvlak heb om samen met de anderen een voorstel te formuleren. Eerlijk gezegd, ik begrijp dat iedereen zich opnieuw aansluit, maar dit verbaast me: dit is vorige week woensdag immers aangehaald in de commissie Sport. Ik heb daar toen ook de volledige stand van zaken gegeven. Hoewel de

vragen van de heer Gysbrechts veel ruimer gingen, ging het in essentie eigenlijk over dezelfde vraag. De motorcross is toen ook aan bod gekomen.

Mevrouw Werbrouck, ik zie wel een aantal lichtpuntjes. Dat de sector zich heeft georganiseerd en één aanspreekpunt heeft, biedt een belangrijke meerwaarde. Die lange lijdensweg en dat zoeken naar een draagvlak hebben dat wel met zich meegebracht. Dat is niet alleen zo wat motorcross betreft, maar ook voor het kleischietsen. In mijn tekst had ik 'kleiduitschietsen' geschreven, maar blijkbaar mag dat niet meer. Ook voor het waterskiën heeft men één aanspreekpunt gerealiseerd.

Ook een fantastische meerwaarde die we in de loop van de tijd hebben gecreëerd, is dat er een draagvlak is in de sector. Niet alleen hebben ze die boomplantactie gedaan, maar vandaag zijn ze ook aan het beginnen met een onderzoek en een sensibilisatiecampagne over buurtvriendelijk crossen. Mevrouw Kindt, ik vind wat u zegt heel juist: mensen beseffen soms niet wat een motorcrosssterrein in hun buurt wel en niet betekent. De sector pakt dat dus zelf aan. Hun doel is een brochure uitbrengen waarin inrichters, piloten en toeschouwers tips zullen vinden om de impact van de motorcross op milieu en omgeving te beschrijven, maar ook om te laten zien hoe die in de toekomst kan worden beperkt.

Nog een punt is dat uit de besprekingen in het kader van het Sport voor Allen-platform is gebleken dat de kennis in de sportsector over ruimtelijke ordening zeer verspreid zit en er te weinig coördinatie is ter zake. Daarom zal er een kennis- en informatiecel met betrekking tot ruimtelijke ordening, leefmilieu en natuur in relatie met sport worden voorbereid. Ook dat vind ik een lichtpuntje.

Ook belangrijk lijkt me dat een aantal grote bedrijven zich hebben geëngageerd met betrekking tot verder onderzoek naar de elektromotorcross, wat toch ook een belangrijk element is. Vorige week heb ik ook al gezegd dat minister Schauvliege en ikzelf het decreet met betrekking tot het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) hebben aangepast zodat, als er een motorcrosswedstrijd komt, ervoor en erna in een aantal dagen of weken extra kan worden voorzien, zodat daar dan nog kan worden getraind.

Dit lost echter de basisvraag niet op. Ik heb toen gezegd, en ik zal dat nu herhalen, dat ik met deze informatie, maar ook met een voorstel, naar de regering zal gaan, om te bekijken hoe we dat nu verder moeten aanpakken. Dat doe ik een dezer weken. Ik zal me zeker niet meer vastpinnen op een datum. *(Opmerkingen van mevrouw Ulla Werbrouck)*

Ik zal ook uitleggen waarom. Voor iets wordt voorgelegd aan de regering, is er een interkabinettenwerkgroep. Komen er daar bijkomende vragen, dan kan dat misschien niet deze week op de agenda worden gezet, maar wordt het volgende week. Als ik dus zeg dat dit vrijdag op de agenda komt en in de interkabinettenwerkgroep wordt duidelijk dat het vrijdag niet zal kunnen, maar pas de week erop, dan zult u zeggen dat ik alweer een week te laat ben. Dat zal ik dus niet doen. De nota is zo goed als klaar. Ik zal een voorstel voor het verder aanpakken van de motorcross zo snel mogelijk voorleggen aan de Vlaamse Regering. Mijnheer Sauwens, het is de bedoeling dat wij nu zullen bepalen waar er al dan niet iets komt.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik wil u ook danken omdat u probeert stappen vooruit te zetten.

Ik weet dat het een heel moeilijke en complexe materie is. Het gaat over specifieke aspecten binnen Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu en die moeten met elkaar worden verweven. De ruimte wordt schaarser en de overlast wordt heel groot. Het milieu speelt hierin ook een heel grote rol. Het zal dus niet gemakkelijk zijn om een breed maatschappelijk draagvlak te krijgen.

Minister, daarom heb ik altijd gevraagd om deze problematiek vanuit het Vlaamse aspect aan te pakken. De lokale en provinciale overheden staan heel dicht bij de mensen. De Vlaamse

overheid moet haar verantwoordelijkheid nemen en knopen doorhakken. Minister, is er eigenlijk één provincie die terreinen heeft aangeleverd? De provincie West-Vlaanderen heeft duidelijk aangegeven dat er geen draagvlak is en dat Vlaanderen de terreinen zal moeten aanduiden. Vlaanderen moet dus het heft in eigen handen nemen.

Minister, u zegt dat men een paar weken op voorhand zou mogen trainen op een crossterrein. Ik ben zelf topsporter geweest en ik weet dat je dagelijks moet trainen – of het nu met een motor, een paard of een partner is – om topprestaties te leveren en niet een paar weken. Ik weet dat u uw uiterste best doet, maar dat is voor mij niet goed genoeg. Er moet infrastructuur zijn om te kunnen trainen en wij moeten ervoor zorgen dat die er is.

Minister, ik vrees ook dat deze oplossingen op de lange baan zullen worden geschoven. U zet er geen termijn meer op. Ik hoop dat het niet over maanden zal gaan, maar dat er nog dit jaar een oplossing komt. Begin vorig jaar hebt u gezegd: “Dit jaar komt er een plan”. Dit jaar hebt u gezegd: “Er komt een plan”. We zijn er nu al vier jaar mee bezig. Ik stel al vier jaar dezelfde vraag. Er wordt veel gepraat en naar oplossingen gezocht, maar de sport zelf – en ik ga kort door de bocht – is op sterven na dood. Ik heb Stefan Everts gehoord en hij kijkt met lede ogen naar de evolutie in zijn sport. Hij zegt letterlijk tegen mij: “Het is geen vijf voor twaalf of vijf na twaalf, maar het is half een of een uur”. Het is hoog tijd dat er knopen worden doorgehakt.

Minister, het is een groot probleem, maar we moeten de mensen die dagelijks met deze problematiek te maken hebben, ook eens belonen. De sector heeft inspanningen gedaan. Ze hebben één aanspreekpunt. Ze zijn bezig met de elektrische motoren. Er is zelfs al een race met elektrische motoren geweest. De sector heeft al wel inspanningen geleverd en ik vind dat de Vlaamse minister van Sport die inspanningen moet erkennen en belonen.

Minister, ik spreek recht uit het hart: we moeten die sport beschermen. We moeten die sporters infrastructuur geven. Het is niet gemakkelijk, maar ik heb nooit gezegd dat het gemakkelijk zou zijn. Als we moeten wachten op een draagvlak, dan staan we volledig stil. Alle grote dossiers zullen dan stilvallen.

Minister, neem een beslissing. Wacht niet tot na de verkiezingen van 2014.

De voorzitter: Mevrouw Kindt heeft het woord.

Mevrouw Els Kindt: Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik meen te mogen zeggen dat we in West-Vlaanderen reeds ver gevorderd waren met een mooi voorstel dat ook afgetoetst was door uw kabinet. Als men dan achteraf zegt dat men er een tijdelijke werf gaat maken voor de aanleg van de AX, dan kunnen we natuurlijk niet meer voort met dat terrein. Er is nog plaats in de achterhaven in Brugge en er is nog plaats in de achterhaven in Oostende. Minister, ik vraag u uitdrukkelijk om die piste verder te bewandelen.

Minister, ik heb begrepen dat u al uw helm op hebt, dat u al uw laarzen aangetrokken hebt, nu moet u enkel nog wat extra gas geven.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik wil nog iets zeggen over het draagvlak. Als er geen draagvlak is, dan gaan mensen in beroep, klagen ze de situatie in, proberen ze met procedures de verdere stappen tegen te houden. Dat is de reden waarom ik zo lang naar een draagvlak heb gezocht. Als je op een bepaald moment moet vaststellen dat je nergens een draagvlak hebt om een beslissing te nemen, dan moet je dat voorleggen aan de regering die dan een beslissing neemt.

De voorzitter: De interpellatie is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Valerie Taeldeman tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de nieuwe omzendbrief over de inplanting van grootschalige windturbines - 246 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Voorzitter, minister, collega's, waar er op het provinciale vlak niet echt een draagvlak voor motorcrossterreinen is, hebben bijna alle Vlaamse provincies een ruimtelijke visie uitgewerkt rond windturbines. Ik heb hier in het verleden al dikwijls vragen over gesteld. Vorige week heb ik een vraag gesteld aan minister Van den Bossche, maar toen ging het meer over de participatiemogelijkheid op het vlak van windenergie. De minister gaf aan dat ze niet van plan is om participatie op te leggen aan de ontwikkelaars van windturbines, maar dat ze zo veel mogelijk wil stimuleren om participatie mogelijk te maken.

Minister Van den Bossche vermeldde ook dat er op dit moment, samen met uw kabinet en uw diensten, gewerkt wordt aan een verfijning van het Vlaamse referentiekader voor de inplanting van grootschalige windturbines. Er wordt met andere woorden gewerkt aan een nieuwe omzendbrief rond windturbines. Ik was daar enigszins door verrast. In maart hebben collega Bothuyne en ikzelf nog vragen gesteld over windturbines, en toen zei u dat u klaar was met een ruimtelijk afwegingskader voor hernieuwbare energie en dat u enkel nog wachtte op het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV).

De bedoeling was ook dat er na het paasreces een voorstelling zou plaatsvinden in de commissie van dat ruimtelijk afwegingskader en dat daar ook het advies van de SERV zou worden toegelicht. Ik wil u daar nog even aan herinneren. Misschien kunnen we dat samennemen met de suggestie van vorige week rond het referentiekader dat in Wallonië is opgemaakt en de juridische studie rond het windrecht. Misschien kan dat allemaal eens gebundeld besproken worden in een gemeenschappelijke commissie Energie en Ruimtelijke Ordening.

Minister, kunt u de belangrijkste principes van de nieuwe omzendbrief al toelichten aan de commissie? Het is altijd gevaarlijk om termijnen naar voren te schuiven, maar ik zou u toch willen vragen op welke termijn de nieuwe omzendbrief gerealiseerd zal worden. Vanaf wanneer zou de nieuwe regelgeving concreet ingaan?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Het zou voor alle duidelijkheid niet om een nieuwe omzendbrief gaan, maar om de herwerking van de omzendbrief uit 2006 omtrent de inplanting van grootschalige windturbines. Zoals mijn collega Van den Bossche vorige week al heeft aangegeven, hebben ons beider administraties daaraan gewerkt.

Het uitgangspunt is dus in eerste instantie een actualisatie van de omzendbrief van 2006. Zo werd de milieuregelgeving inmiddels aangevuld inzake geluid en slagschaduw. Ook de cijfergegevens en beleidsreferenties zullen geactualiseerd worden, zodat de omzendbrief weer helemaal up-to-date is.

Daarnaast worden ook een aantal principes vertaald uit de conceptnota over de realisatie van windturbineprojecten, die collega Van den Bossche op 8 juli 2011 heeft voorgelegd aan de Vlaamse Regering. Een van de voorstellen uit die conceptnota is dat de huidige beoordelingscriteria uit de omzendbrief worden aangevuld met twee punten: het energetisch vermogen van een project, en de manier waarop het vergroten van het lokale draagvlak gestimuleerd kan worden.

Op die manier moet het mogelijk zijn om verschillende lopende aanvragen in eenzelfde gebied beter te beoordelen. Een project met een suboptimale invulling kan op die manier bijgestuurd worden, bijvoorbeeld als slechts een paar turbines ingeplant worden in een zone

waar er veel meer potentieel is. Daardoor ontstaat ook de mogelijkheid om de verschillende ontwikkelaars in een gebied aan te moedigen om samen te werken, in plaats van elkaar vliegen af te vangen.

Ook kan op die manier bij de beoordeling van het project het lokale draagvlak, al dan niet met participatie van de omwonenden, mee in rekening gebracht worden. Minister Van den Bossche heeft in de commissie Energie al aangegeven dat dat moeilijk te verplichten is, maar door het op te nemen als een beoordelingselement, kunnen ontwikkelaars wel aangemoedigd worden om actief te werken aan een lokaal draagvlak, op welke manier dan ook.

Als u mij vraagt wanneer dit afgewerkt zal worden, kan ik enkel antwoorden: zo snel mogelijk. Ook mijn collega heeft dat zo gesteld, heb ik begrepen. Mijn administratie heeft deze zomer nog een aantal toevoegingen voorgesteld aan de teksten. Ik verwacht dat die eerstdaags afgerond worden, en dat we dan gezamenlijk een tekst kunnen voorleggen aan de Vlaamse Regering.

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Minister, ik dank u voor het antwoord.

Ik wil mijn vraag aan de voorzitter herhalen of het mogelijk is om het ruimtelijk afwegingskader hernieuwbare energie hier toegelicht te krijgen, in combinatie met wat we vorige week in de commissie Energie besproken hebben.

De voorzitter: Ik stel voor dat we dat in een gezamenlijke commissie Wonen, Energie, Milieu en Ruimtelijke Ordening doen, zoals ooit afgesproken is. Ik heb begrepen dat de verschillende afwegingskaders ook door de verschillende ministers worden ondertekend. Dan kunnen we dat samen organiseren met de toelichting bij de studie van Stibbe over de windconcessie. Ik zal mijn collega-voorzitter van de commissie Wonen daar nog eens aan herinneren. Dan zoeken we een datum, wellicht na de begrotingsbesprekingen, om zo'n gezamenlijke commissievergadering op te zetten.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

■